

- 2) Ja kāds vai visi Prasītājas sniegtie pakalpojumi ir “saistīti ar” nekustamo īpašumu Sestās PVN direktīvas 9. panta 2. punkta a) apakšpunkta (pašlaik — Pārstrādātās PVN direktīvas 45. pants) izpratnē, vai nekustamais īpašums, ar kuru katrs vai visi šie pakalpojumi ir saistīti, ir tas nekustamais īpašums, kas ir deponēts kopējā fondā, vai arī nekustamais īpašums, kas tiek pieprasīts apmaiņā pret deponēto nekustamo īpašumu, vai arī abi šie īpašumi?
- 3) Ja jebkurš no pakalpojumiem ir “saistīts ar” abiem nekustamajiem īpašumiem, kā šie pakalpojumi ir jāklasificē Sestās PVN direktīvas (pašlaik — Pārstrādātās PVN direktīvas) izpratnē?
- 4) Nemot vērā atšķirīgos dalībvalstu risinājumus, kā Sestā PVN direktīva (pašlaik — Pārstrādātā PVN direktīva) raksturo nodokļa maksātāja “apmaiņas maksas” ieņēmumus, kas tiek saņemti par šādām piegādēm:
- par nodokļa maksātāja vadītās shēmas vienam biedram piederošo brīvdienu izmantošanas tiesību apmaiņas ar citam šīs shēmas biedram piederošajām brīvdienu izmantošanas tiesībām veicināšanu; un/vai
 - par nodokļa maksātāja no trešajām personām — nodokļa maksātājām — nopirkto mītnes izmantošanas tiesību piegādi, lai papildinātu šīs shēmas biedriem pieejamo mītnu kopējo fondu.

(¹) Padomes 1977. gada 17. maija Sestā direktīva 77/388/EEK par to, kā saskaņojami dalībvalstu tiesību akti par apgrozījuma nodokļiem — Kopēja pievienotās vērtības nodokļu sistēma: vienota aprēķinu bāze, OV L 145, 1. lpp.

(²) Padomes 2006. gada 28. novembra Direktīva 2006/112/EK par kopējo pievienotās vērtības nodokļa sistēmu, OV L 347, 1. lpp.

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — Izteikts ar Juzgado de Primera Instancia n° 4 de Bilbao (Spānija) 2008. gada 5. februāra rīkojumu — Asturcom Telecomunicaciones S.L./Cristina Rodríguez Nogueira

(Lieta C-40/08)

(2008/C 92/31)

Tiesvedības valoda — spāņu

Iesniedzējtiesa

Juzgado de Primera Instancia n° 4 de Bilbao

Lietas dalībnieki pamata procesā

Prasītājs: Asturcom Telecomunicaciones S.L.

Atbildētāja: Cristina Rodríguez Nogueira

Prejudiciālais jautājums

Vai patērētāju tiesību aizsardzība, ko nodrošina Padomes 1993. gada 5. aprīļa Direktīva 93/13/EEK par negodīgiem noteikumiem patērētāju līgumos (¹), paredz, ka tiesa, kura izskata pieteikumu par izpildu raksta izdošanu tāda šķīrējtiesas nolēmuma piespiedu izpildei, kas galīgi pieņemts, nepiedaloties patērētājam, pēc savas ierosmes izvērtē vienošanās par šķīrējtiesu spēkā neesamību un tā rezultātā atceļ nolēmumu, pamatojoties uz to, ka minētā vienošanās ietver negodīgu šķīrējtiesas klauzulu, kas kaitē patērētājam?

(¹) OV L 95, 29. lpp.

Prasība, kas celta 2008. gada 5. februārī — Eiropas Kopienų Komisija/Čehijas Republika

(Lieta C-41/08)

(2008/C 92/32)

Tiesvedības valoda — čehu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Eiropas Kopienų Komisija (pārstāvji — M. van Beek un P. Ondříšek)

Atbildētāja: Čehijas Republika

Prasītājas prasījumi:

— atzīt, ka, nepieņemot (visus) normatīvus un administratīvus aktus, kas vajadzīgi, lai izpildītu Padomes 1986. gada 24. jūlija Direktīvu 86/378/EEK par vienlīdzīgas attieksmes principa pret vīriešiem un sievietēm īstenošanu sociālā arodnodrošinājuma sistēmā (¹), vai, jebkurā gadījumā, nedarot šos aktus zināmus Komisijai, Čehijas Republika nav izpildījusi pienākumus, ko tai uzliek minētās direktīvas 12. pants un Akta par Čehijas Republikas, Igaunijas Republikas, Kipras Republikas, Latvijas Republikas, Lietuvas Republikas, Ungārijas Republikas, Maltas Republikas, Polijas Republikas, Slovēnijas Republikas un Slovākijas Republikas pievienošanās nosacījumiem un pielāgojumiem līgumos, kas ir Eiropas Savienības pamatā, 54. pants;

— atzīt, ka, nepieņemot (visus) normatīvus un administratīvus aktus, kas vajadzīgi, lai izpildītu Padomes 1996. gada 20. decembra Direktīvu 96/97/EK, ar ko groza Direktīvu 86/378/EEK par vienlīdzīgas attieksmes principa pret vīriešiem un sievietēm īstenošanu sociālā arodnodrošinājuma sistēmās ⁽¹⁾, vai, jebkurā gadījumā, nedarot šos aktus zināmus Komisijai, Čehijas Republika nav izpildījusi pienākumus, ko tai uzliek minētās direktīvas 3. pants un Akta par Čehijas Republikas, Igaunijas Republikas, Kipras Republikas, Latvijas Republikas, Lietuvas Republikas, Ungārijas Republikas, Maltas Republikas, Polijas Republikas, Slovēnijas Republikas un Slovākijas Republikas pievienošanās nosacījumiem un pielāgojumiem līgumos, kas ir Eiropas Savienības pamatā, 54. pants;

— piespriet Čehijas Republikai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Termiņš direktīvas transponēšanai valsts tiesībās beidzās 2004. gada 30. aprīlī.

⁽¹⁾ OV L 225, 40. lpp.

⁽²⁾ OV L 46, 1997. gada 17. februāris, 20. lpp.

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — Izteikts ar Hoge Raad der Nederlanden 2008. gada 7. februāra rīkojumu — M. Ilhan/Staatssecretaris van Financiën

(Lieta C-42/08)

(2008/C 92/33)

Tiesvedības valoda — nīderlandiešu

Iesniedzējtiesa

Hoge Raad der Nederlanden

Lietas dalībnieki pamata procesā

Prasītājs: M. Ilhan

Atbildētājs: Staatssecretaris van Financiën

Prejudiciālais jautājums

Vai ar EK līguma noteikumiem par pakalpojumu sniegšanas brīvību (EKL 49. līdz 55. pants) vai ar samērīguma principu dalībvalstij netiek pieļauts piemērot tiesību normas, saskaņā ar

ko personai, kura dzīvo šajā dalībvalstī vai kurai tajā ir domicils un kuras rīcībā ir citā dalībvalstī reģistrēta automašīna, ko uz trīs gadiem iznomājis šajā citā dalībvalstī reģistrēts transportlīdzekļu nomas uzņēmums, un kura šo automašīnu darba vai privātiem mērķiem pamatā lieto pirmajā dalībvalstī, pamatojoties uz publisko ceļu tīkla lietošanas uzsākšanu pirmajā dalībvalstī, braucot ar šo automašīnu, ir pienākums maksāt nodokli, neņemot vērā nākotnē plānotās, faktiskās lietošanas termiņu šajā dalībvalstī?

Prasība, kas celta 2008. gada 11. februārī — Eiropas Kopienų Komisija/Īrija

(Lieta C-48/08)

(2008/C 92/34)

Tiesvedības valoda — angļu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Eiropas Kopienų Komisija (pārstāvis — N. Yerrell)

Atbildētāja: Īrija

Prasītājas prasījumi:

— atzīt, ka, noteiktajā termiņā nepieņemot vai jebkurā gadījumā nedarot Komisijai zināmus normatīvus un administratīvus aktus, kas vajadzīgi, lai izpildītu Eiropas Parlamenta un Padomes 2003. gada 15. jūlija Direktīvas 2003/59/EK par dažu kravu vai pasažieru pārvadāšanai paredzētu autotransporta līdzekļu vadītāju sākotnējās kvalifikācijas iegūšanu un periodisku apmācību, par Padomes Regulas (EEK) Nr. 3820/85 un Padomes Direktīvas 91/439/EEK grozīšanu un Padomes Direktīvas 76/914/EEK atcelšanu ⁽¹⁾ prasības, Īrija nav izpildījusi pienākumus, ko tai uzliek šī direktīva;

— piespriet Īrijai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Direktīvas transponēšanai paredzētais termiņš beidzās 2006. gada 10. septembrī.

⁽¹⁾ OV L 226, 4. lpp.